

patronatus, quod est spiritualibus annexum, num. 20 ibi.—Et quid si filius à nemine sit legitimatus, an succedat in tali jure patronatus, ibidem.—Filius naturalis non verò spurius, potest legitimari per oblationem Principis, vel communi de eo factam à patre, n. 1 l. 5 tit. 15 part. 4.—Hodie tamen ista legitimatio per oblationem curiæ non est in usu, ibid. in n. 2.—Filius naturalis, an legitimetur per ingressum religionis, n. 2 l. 5 part. 4, et n. 2 l. 12 tit. 6 part. 1.—qualiter legitimetur per oblationem curiæ de ipso per patrem suum factum, et an iste filius simul cum legitimis succedat patri, et quid hodie, n. 7 l. 5 tit. 15 part. 4.—filii quando à patre legitimantur per oblationem curiæ, an ipsi, et eorum mater, si serva sit, prius debeant manumitti, ibi n. 9.—Filius spurius in testamento patris legitimari minimè potest, naturalis verò sic, n. 1 cum sequentib. per text. ibi, l. 6 t. 15 p. 4.—Filii naturales an legitimantur per testamentum patris, si illud sit minus solemne, et quando, n. 5 l. 6 t. 15 p. 4.—Filius naturalis videtur à patre legitimatus, quomodoque ex verbis testamenti constiterit patrem illum legitimare voluisse, ibi n. 4.—si in vita patris legitimetur, et ideo à patre fuit hæres institutus, si postea appareat legitimatorem ex aliqua causa non valere, an institutio valeat, et filius succedere possit in bonis patris virtute institutionis, n. 4 dict. l. 6.—naturalis in testamento patris legitimatus, qui postea suam legitimatorem auctoritate Principis confirmavit, an admittatur ad majoriam, ad quam vocantur filii legitimi, an verò ante actum debeat impedimentum removeri, n. 6 l. 6 tit. 15 part. 5.—qualiter legitimetur per scripturam, et quando talis legitimatio valeat, et quæ ad ejus validitatem sint necessaria, gloss. l. 7 tit. 15 part. 4.—Et an filii sic legitimati præsumantur legitimi à tempore quo verba ista fuerunt prolata à patre, vel an retro ante, ita quòd præsumatur præcessisse matrimonium cum matre, ibi n. 7.—Et an verba sola patris sine dono Principis sufficiant ad legitimatorem, et cujus sint effectus, ibid.—Et an requiratur quòd tempore prolotionis talium verborum possit matrimonium contrahi inter patrem, et matrem filii qui legitimatur, ita quòd tunc possit esse ejus uxor, an verò sufficiat quòd illud antea esse possit, licet tempore prolotionis verborum non, dict. n. 7 post princ. dict. l. 7 tit. 15 part. 4.—Et quid si pater non poterat honestè matrimonium contrahere cum concubina, ex qua filium, quem isto modo legitimari vult, habuit, n. 7 supradict.—Filius an legitimetur, si amasia, quæ est ejus mater, illum in suo testamento, vel in alio instrumento filium nominaverit, sicuti est in patre amasio, dict. n. 7.—an possit per scripturam, vel in patris testamento legitimari, stantibus filiis legitimis, ibid.—Et quid si pater illum legitimum nominasset per filii importunitatem, vel turbatus mortis cogitatione, vel aliter impeditus circa alia, ibid.—Et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrarium, ibi.—Filius si à patre in testamento legitimetur, vel per scripturam, an talis legitimatio ad fratres extendatur, n. 9 l. 7 tit. 15 part. 4.—legitimus per rescriptum Principis, an succedat agnatis vel cognatis legitimatis, et an avo suo, ibi n. 10.—legiti-

matus per oblationem curiæ de eo per patrem factam, bene succedit agnatis et cognatis, secus verò si ipse se offerat, ibi in n. 11.—legitimus si emancipetur à patre, an patri succedat, dict. n. 11.—legitimus, non stantibus legitimis, patri succedere potest, et in qua parte succedat illis stantibus, et qualiter, sive legitimi starent tempore legitimatorem, sive non, n. 1 et 2 l. 9 per text. ibi, tit. 15 part. 4.—legitimus stantibus legitimis, de quibus in impetratione legitimatorem mentio facta fuit, an taliter legitimatus patri succedat simul cum legitimis in parte sua, dict. n. 2 dict. l. 9.—an præsumatur legitimus per emancipationem sui patris de qua adest scriptura, n. 4 l. 17 tit. 18 part. 4.—Filii illegitimi quam conditionem sequantur, an patris, vel matris, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 21 part. 4.—illegitimi vel legitimati, an faciant deficere donationem à patre factam in eorum defectum, n. 7 l. 8 tit. 4 part. 5.—legitimati per subsequens matrimonium, an succedant matribus ab intestato et ex testamento, n. 5 l. 7 tit. 4 part. 5.—Filius illegitimus an à patre vel ab alio extraneo hæres institui possit, n. 11 et 15 l. 4 tit. 5 part. 6, et n. 5 l. 10 tit. 15 part. 6.—Filii illegitimi, an possint stantibus legitimis per Principem legitimari, n. 5 quæst. 8 in princ. l. 52 t. 9 part. 6.—Filius legitimus bene potest revocare donationem, seu datum per patrem suum filio suo spurio, vel adulterino, et quando, et pro qua parte, n. 4 et 5 l. 10 tit. 5 p. 6.—legitimus, vel non, quam partem habere debeat in bonis suæ matris, n. 5 et 5 l. 11 per illum text. tit. 15 part. 6.

FILIUS ADOPTIVUS, an possit matrimonium contrahere cum matre, vel avia adoptantis, vel pater adoptivus cum filia filii adoptivi, num. 7 l. 7 tit. 7 part. 4.—illegitimus an possit adoptione durante matrimonium contrahere cum filia adoptata, n. 8 dict. l. 7 tit. 7 part. 4.—adoptatus, sive arrogatus, an possit adoptione, vel arrogatione durante, matrimonium contrahere cum filia naturali patris arrogantis, vel adoptantis, n. 8 et 9 dict. l. 7.—Filii adoptati, an inter se matrimonium contrahere possint, n. 11 ibi.—Filius adoptivus si contrahat matrimonium cum filia naturali adoptantis, an tale matrimonium debeat dissolvi, et sic non valeat, n. 2 l. 8 tit. 7 part. 4.—adoptivus, an in feudo succedat, et an veniat filiorum appellatione, et an statutum factum propter filios comprehendat filios adoptivos, et an filius adoptivus faciat deficere fideicommissum relictum in defectum filiorum, gloss. in procem. tit. 16 part. 4.—si cum adoptatur taceat, et tunc consentire videatur, et quid si taceret metu, vel reverentia, n. 2 l. 1 tit. 16 part. 4.—Filii adoptivi gabellam solvere tenebuntur, non obstante statuto quòd filii illam non solvant de hæreditate paterna, n. 4 l. 10 tit. 4 part. 6.—Et quid si taceret metu, vel reverentia, n. 2 l. 1 tit. 26 part. 4.—Filius an possit à clerico adoptari, vel arrogari saltim de Principis rescripto, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 4.—minor septennio, an à patre in arrogationem dari possit, et an possit ab alio arrogari, n. 1 l. 2 tit. 16 part. 4.—Filius habens, licet ei permittatur absentem adoptare, non tamen poterit arrogare, n. 5 l. 4 tit. 16 part. 4.—Filius arrogatus quar-

tam tantum habere potest post arrogatoris mortem; et an stantibus filiis legitimis quarta ista arrogatio debeatur, et an hodie servetur, n. 1 et 2 l. 8 tit. 16 part. 4.—Et ad quæ debeat haberi respectus in danda quarta filio arrogato, ibidem in n. 5.—Filius adoptatus succedit ab intestato tantum, et an tunc succedat stantibus legitimis, n. 5 ibi.—adoptatus, an ab adoptante alii debeat, et quando, n. 2 l. 9 ibi.—adoptivus, qui etiam erat nepos adoptantis, an simul succedat cum filiis legitimis adoptantis, et quid hodie per leges Tauri, n. 5 l. 10, n. 5 l. 8 tit. 16 part. 4.—adoptivus, an possit agere contra testamentum sui patris adoptantis, si adoptans erat ex descendentibus, dict. n. 5 dict. l. 10.—Et quis præferatur in successione filii adoptivi, an pater naturalis, an verò pater adoptivus, dict. n. 5 in fin.—Et an per filios adoptivos revocetur donatio à patre alicui facta in filiorum delectu, num. 7 l. 8 t. 4 part. 5.—Filii adoptivi propriè non dicuntur filii, sed quidquid à patre habent, videntur habere ex liberalitate, n. 4 l. 10 tit. 4 part. 6.—Filius arrogatus, an et quando debeat habere quartam partem in bonis sui arrogatoris, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 5 part. 6.

FILIUS SPIRITUALIS, an excludat substitutum, si sine liberis decedat, n. 1 in procem. tit. 7 part. 4.—utrum à patre alii debeat, vel non, ibid.—spiritualis et filia carnalis uxoris illius qui aliquem de fonte sacro levavit, si ab alio viro illam habeat, possunt matrimonium contrahere, n. 8 l. 1 tit. 7 part. 4.—Filii spirituales, sive adoptati inter se matrimonium contrahere possunt, n. 11 per text. ibi, l. 7 tit. 7 part. 4.—Et an filii spirituales faciant deficere, et non valere donationem à patre in eorum defectum facta, n. 7 l. 8 tit. 4 part. 5.—Filii spirituales non succedunt patribus spiritualibus, ibidem.

FILIUS DISSIPATOR, et si filius dissipaverit partem sibi datam unde se alit, an pater postea compellatur illum alere, n. 5 l. 2 tit. 1 part. 1.—Et quid si matrimonium cum aliqua contraxit sine dote, an pater illam et illum cum liberis suis alere teneatur, n. 6 l. 2 tit. 19 part. 4.—Et quid si filius propter suum delictum fuerit in penam pecuniariam condemnatus, an pater illam penam solvere teneatur saltim respectu legitime et alimentorum, quæ filio debentur, n. 11 l. 2 tit. 19 part. 4.—Vide infra in verbo FILIUSFAMILIAS RECIPIENS MUTUUM, et in verbo FILIUS PRODIGUS.

FILIUS REGIS, VEL IMPERATORIS, de hoc vide in verbo FILIUS MAJOR, PRIMOGENITUS, VEL SECUNDOGENITUS.

FILIUS REGIS, VEL IMPERATORIS, si unicus sit, et ingreditur monasterium, an peccet, et an Papa det illi licentiam extrahendi ex causa, n. 5 l. 2 tit. 7 part. 1.—Imperatoris potest statim eligi in Imperatorem post patrem, n. 26 l. 2 tit. 1 part. 2.—Regis in vita patris potest appellari Rex, si primogenitus sit, n. 2 l. 1 t. 15 part. 2, et n. 4 l. 21 tit. 5 part. 6.—Et an statuta loquentia in Rege et Regina habeant locum in filio Regis, et in ejus uxore, et filiis, ibid.—Filius Regis in quatuor causis potest esse ingratus, et inobediens patri, ita quòd possit illum exheredare, n. 5 dict. l. 1.—Regis primogenitus, an possit insurgere contra patrem dilapidantem bona regni sui, dict. n. 5 in med.—Et si Rex

ejus pater vendat immobilia filii, dabitur postea illi recursus ad illa, ibidem.—Filius habilis Regis furiosi, an debeat habere regni administrationem exclusis curatoribus, n. 5 l. 3 tit. 15 part. 2.—Regis si fuerit demens, an admittatur ad regni saccessionem, et quando et qualiter, n. 19 l. 2 tit. 15 part. 2.—Regis primogenitus si monachus factus sit, an ad regni administrationem admittatur, n. 19 l. 2 tit. 15 part. 2.

FILIUSFAMILIAS IN POTESTATE, VEL EMANCIPATUS.—Filiusfamilias an obligetur voto Religionis, et quid in aliis votis per quos dissolvitur patria potestas, n. 4 et 5 l. 5 tit. 7 part. 1.—obligatur per votum Terræ Sanctæ, et quid in castrensibus ibid.—Et an teneatur votum adimplere, cum sui juris est, ibi n. 5.—Filiusfamilias, an teneatur votum paternum ultramarinum adimplere, num. 4 l. 9 tit. 8 part. 4.—si clericum percutiat, an teneatur Romam ire pro absolutione, n. 12 l. 4 tit. 8 part. 1.—vel alius, an cum patre excommunicato communicare possit sine poena, n. 8 l. 54 tit. 9 part. 1.—an et quando possit sibi eligere sepulturam, n. 5 l. 6 tit. 15 part. 1.—per suceptionem sacri ordinis non liberatur à patris potestate, n. 2 l. 2 tit. 21 part. 1.—ex quibus possit facere elemosynam, n. 8 l. 12 tit. 25 part. 1.—non potest sine patre, vel curatore esse in judicio, neque ibi respondere, et quando sic, n. 4 l. 7 tit. 2 part. 5.—in causa patris, vel à contra, sive opponatur sibi, sive non, iudex esse non potest, n. 5 l. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—Sed an ipse filius possit causam alteri iudici delegare, si causa est criminalis, sicuti posset, si causa esset civilis, ibidem in n. 9.—Filiusfamilias potest in studio conveniri coram rectore, vel alio iudice, etiam sine consensu patris, n. 5 l. 2 tit. 5 part. 5.—non admittitur ad defendendum patrem, etiam si ipse absens sit, si pater ibi dimisit procuratorem, n. 7 dict. l. 2 tit. 5 part. 5.—an possit in judicio jurare, si sibi fuerit juramentum delatum, et an in rebus peculiaribus, n. 2, 5 et 5 l. 3 tit. 11 part. 5.—in bonis castrensibus habetur pro patrefamilias, n. 7 l. 6 t. 17 p. 4.—poterit procurator constitui à patre vel extraneo pro negotiis patris, et esse alterius procurator, et executor ultimæ voluntatis, n. 1 l. 12 tit. 17 part. 4.—Filius per emancipationem non redigitur ad instar extranei, n. 1 l. 9 tit. 15 part. 4.—emancipatus liberatur à patris potestate, qui tempore emancipationis debet esse præsens, n. 5 cum sequent. l. 14 tit. 28 part. 4.—clerici si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico fieri, ibi n. 5.—si à patre emancipetur, poterit pater ex conventionem, vel sine ea, lege adjuvante, servare sibi medietatem ususfructus in bonis adventitiis filii, n. 6 ibi.—Et quid si filius à patris potestate liberetur, non per emancipationem, sed per contractum matrimonii, an tunc dictam medietatem pater habere possit, ibidem.—infans à patre emancipari non potest, nisi ex Principis rescripto, n. 1 l. 16 tit. 18 part. 4.—Et quid si filius adhuc sit in ventre uxoris, an ex rescripto Principis emancipari possit, ibidem.—Et an infans emancipatus postea factus major possit dicere emancipationem fuisse sibi damnosam, et velle redigi in patris potestatem, ibidem.—Filius an præsumatur legitimus per

emancipationem sui patris, de qua adest scriptura, n. 4 l. 17 tit. 18 part. 4.—in quatuor casibus patrem suum compellere potest, ut illum emancipet, n. 1 per text. ibi, l. 18 tit. 18 part. 4.—Et an illismet casibus filius invitus cogi possit ad hoc, ibi.—Filius an possit patrem compellere, ut illum emancipet, si pater dilapidet bona filii, ibidem.—Et an istis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorum subsidium, et qualiter, ibid.—Filius si asperè, et crudeliter à patre corripiatur, an propter hoc possit illum compellere, ut illum emancipet, n. 2 per text. ibi, l. 18 tit. 18 part. 4.—emancipatus quando propter suam ingratitudinem in potestatem sui patris redigi possit, n. 1 l. 19 ibi.—Filiusfamilias si à patre negetur, et ipse illud juret, an hoc sufficiat ut alimenta sibi præstentur, n. 2 l. 7 tit. 19 part. 4.—si mutuum recepit, an ipse, vel ejus pater, vel si fidejussores dederit, solvere teneatur, n. 1 cum sequent. l. 4 per text. ibi, tit. 1 part. 5.—an obligetur in foro conscientiae, vel si fiat sui juris, ibid. in n. 2.—obligatur ex mutuo in bonis castransibus, non autem in bonis patris sui, ibid. in n. 5.—si mentiendo dicat se patremfamilias, an ex hoc qua fuit mentitus, teneatur mutuum reddere, ibi n. 6 et 7.—Et quid si mutuans sciat illum mentire, an ex tali mendacio adjuvetur, ibid. in n. 8.—Et quid si diciatur simplicitate vana, vel errore juris, ibid.—Filiusfamilias an teneatur ad redhibitionem mutui, neque juvetur Macedoniano, si habuerit dignitatem, etiam de illis, quæ illum à patris sui potestate liberant, n. 10 l. 4 tit. 1 part. 5.—miles obligatur pro mutuo recepto ab illo usque ad quantitatem sui peculii n. 11 per text. ibi, dict. l. 4 tit. 1 part. 5.—Filius si patre præsentem, vel absente non, n. 2 l. 3 t. 16 pars. 6.—Filiusfamilias an possit esse tutor testamentarius, vel dativus, et an tunc pater pro eo satisfacere teneatur, n. 6 l. 4 ibi.—si agat in publico crimine, an debeat habere consensum patris, n. 2 l. 6 tit. 4 p. 7.—si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, an et quando illud dicatur peculium profectitium, vel adventitium, n. 1 l. 3 tit. 13 part. 6.

FILIUS CLERICUS, VEL MONACHUS, VEL CLERICI.—si correctionis causa parcutiatur à patre, an pater sit excommunicatus, n. 15 l. 3 tit. 9 p. 1.—non debet beneficiis suis privari, etiamsi pater suus crimen læsæ Majestatis commiserit, n. 7 l. 3 tit. 9 part. 2.—Filius si sit clericus, et in Sacris constitutus, an in eo adhuc duret patria potestas, et quid si filius talis sit Episcopus, n. 6 in fin. l. 4 tit. 13 part. 4.—clerici in Sacris constituti potest per Papam legitimari, et etiam per Imperatorem, vel per Regem nostrum, n. 14 l. 4 tit. 13 part. 4.—si legitimetur per Papam quoad ordines recipiendos, an et quando virtute legitimationis ad dignitates, sive ad Episcopatum valeat promoveri, ibi n. 15, 16 et 17.—clericus an propter famis necessitatem à patre vendi possit, et an propter maximam filii necessitatem ei istud permittatur, ut patrem vendere possit, n. 2 l. 8 t. 17 part. 4.—clericus si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico fieri, n. 5 l. 15 tit. 18 part. 4.—spurius clericus, an à patre clerico alimentari possit de fructibus sui beneficii, n. 1 l. 2 tit. 18 part. 4.—Et an

facere potest, n. 9 dict. l. 11 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—Sed an tunc, ut donatio confirmetur, requiratur mors utriusque, scilicet, patris, et filii, vel filii tantum, dict. n. 9.—Filiusfamilias vice patrisfamilias funguntur in bonis castransibus, vel in peculio adventitio, et ubi patri ususfructus non quæritur, n. 2 l. 6 t. 11 part. 5.—si recipiat mutuum pro dote mulieris, an tunc juvetur Macedoniano, n. 5 l. 3 tit. 12 part. 5.—si cum esset in potestate patris, testamentum fecit, an si postea emancipetur, vel efficiatur sui juris, irritetur istud testamentum, n. 4 l. 18 ibid.—si ab aliquo sit hæres institutus, et si sit datus substitutus, an ipso repudiante, vel moriente ante aditionem hæreditatis succedat substitutus, vel ejus pater, n. 6 l. 2 tit. 3 part. 6.—pupillus potest per se sine iudice hæreditatem adventitiam adire, si pater illud facere recusaverit, n. 22 l. 15 tit. 6 part. 6.—Et quid si læsus fuit, an sine eo, scilicet, quòd ostendat in quo fuit læsus, competat sibi restitutio in integrum, ibi in n. 24.—Filius emancipatus si à patre prætereatur, vel injustè exhæredetur, ita rumpit ejus testamentum, ac si suus esset, n. 2 et 3 l. 20 tit. 6 part. 6.—Filiusfamilias, si cum esset major viginti quinque annorum, repudiaverit hæreditatem paternam, si tamen repudiet intra vigesimum nonum annum, et intra quadriennium, an intra aliud triennium pœnitere possit, et repudiatam hæreditatem possit acceptare, ibi n. 4.—Filius emancipatus si à patre donationem receperit, an illam post patris mortem cum fratribus communicare teneatur, n. 1 l. 4 t. 13 p. 6.—Et in materia collationum sublata est differentia inter suos, et emancipatos, n. 4 ibidem.—Filius si sit in patris potestate, poterit pater ei tutorem dare, et etiam exhæredatis, emancipatis verò non, n. 2 l. 3 t. 16 pars. 6.—Filiusfamilias an possit esse tutor testamentarius, vel dativus, et an tunc pater pro eo satisfacere teneatur, n. 6 l. 4 ibi.—si agat in publico crimine, an debeat habere consensum patris, n. 2 l. 6 tit. 4 p. 7.—si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, an et quando illud dicatur peculium profectitium, vel adventitium, n. 1 l. 3 tit. 13 part. 6.

FILIUS CLERICUS, VEL MONACHUS, VEL CLERICI.—si correctionis causa parcutiatur à patre, an pater sit excommunicatus, n. 15 l. 3 tit. 9 p. 1.—non debet beneficiis suis privari, etiamsi pater suus crimen læsæ Majestatis commiserit, n. 7 l. 3 tit. 9 part. 2.—Filius si sit clericus, et in Sacris constitutus, an in eo adhuc duret patria potestas, et quid si filius talis sit Episcopus, n. 6 in fin. l. 4 tit. 13 part. 4.—clerici in Sacris constituti potest per Papam legitimari, et etiam per Imperatorem, vel per Regem nostrum, n. 14 l. 4 tit. 13 part. 4.—si legitimetur per Papam quoad ordines recipiendos, an et quando virtute legitimationis ad dignitates, sive ad Episcopatum valeat promoveri, ibi n. 15, 16 et 17.—clericus an propter famis necessitatem à patre vendi possit, et an propter maximam filii necessitatem ei istud permittatur, ut patrem vendere possit, n. 2 l. 8 t. 17 part. 4.—clericus si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico fieri, n. 5 l. 15 tit. 18 part. 4.—spurius clericus, an à patre clerico alimentari possit de fructibus sui beneficii, n. 1 l. 2 tit. 18 part. 4.—Et an

per patrem ei fundus ad alimenta relinqui possit, ibidem.—Filius nati ex ministris ecclesiarum, vel clericis, quamvis ex libera matre, patrem sequuntur, et servi vocantur, n. 1 l. 2 tit. 21 part. 4.—Filius monachi, et monachæ an servus ecclesiæ sit, et an per non usum ecclesiæ amittat istud jus, ibidem.—Filius clericorum an sint servi ecclesiæ, si pater suus clericus scienter cum aliqua contraxit, n. 1 l. 3 tit. 21 part. 4, et n. 2 l. 41 tit. 6 part. 1.—Et an in hoc sufficiat quòd de facto matrimonium contraxit scienter, licet non in facie ecclesiæ, ibid. in n. 2.—Filius clerici in Sacris constituti, vel in minoribus ordinibus, an matri suæ succedere possint, vel consanguineis ex parte matris, ibid. in n. 5 d. l. 3 tit. 21 part. 4.—Filius Sacerdotis est infamis, n. 2 l. 12 tit. 7 part. 6.—in minoribus ordinibus constitutus, tempore impetrationis licentiæ ad faciendam majoriam, an à patre possit in legitima præjudicari, n. 5 t. 9 p. 6.—clerici, monachi, vel monachæ, an parentibus succedat, n. 5 quæst. 2 l. 11 tit. 13 part. 6.—Et an talis prohibitio, ut iste filius, vel alius ex damnato coitu, matri succedat, extendatur ad nepotes, vel ad alios descendentes legitimos, ibi quæst. 4.—Filius clerici an possit succedere consanguineis ex parte matris, et an versa vice consanguinei succedant ei, ibi.—Et an succedant ei fratres uterini, vel consanguinei ex parte matris, n. 1 l. 12 tit. 13 part. 6.

FILIUS INGRATUS si à patre occidatur, an teneatur pater lege Pompeja de parricidis, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 6.—Et quid in filio occidente patrem ingratum, an idem in eo, quod in patre dicendum sit, ibidem.—Filius ingratus quando repellatur à successione, licet nulla sit expressio causæ per patrem, n. 4 l. 10 tit. 7 part. 6.—si propter ingratitudinem exhæredetur, tunc causa debet à patre, vel hærede probari, et quando, et quare, ibi n. 6, 7 et 8.—ingratus an excludatur à successione sui patris, quando pater nullum fecit testamentum, et succedentes ab intestato probant causam ingratitudinis fuisse ab eo contra patrem commissam, n. 8 supradict.

DE HOC VIDE IN VERBO FILIUS EXHÆREDATUS, VEL PRÆTERITUS, ET VERBO FILIUS IN GENERE.

FILIUS EXHÆREDATUS VEL PRÆTERITUS.—Filio exhæredato debet ad ejus petitionem exhiberi copia testamenti, n. 1 in fin. l. 17 tit. 2 part. 3.—Filius per easdem causas, per quas potest exhæredari, per easdem à patre alii non debet, n. 5 l. 6 tit. 19 part. 4.—à patre cum causa exhæredatus, an ejus hæres illum alimentare teneatur, n. 6 l. 6 tit. 19 part. 4.—non potest exhæredari in codicillis, neque extra testamentum, neque sine causa ingratitudinis, n. 2 l. 23 tit. 1 part. 6.—rectè exhæredatus habetur pro mortuo, dict. n. 2.—si credat se præteritum, potest petere, ut testamentum patris in scriptis factum aperiatur, si velit illum dicere nullum, n. 1 l. 1 tit. 2 part. 6.—exhæredatus si petat sibi dari copiam testamenti, an iudex illum sibi dare jubebit, n. 1 l. 5 tit. 2 part. 6.—exhæredari non debet, ut ecclesia instituatur hæres, et quando hoc procedat, n. 2 l. 2 t. 5 part. 6.—exhæredatus perdit jura suitatis, num. 5 l. 21 tit. 3 part. 6.—si injustè exhæredetur, sive à patre, sive à matre poterit eorum testamentum rumpere, et nullum

dicere, n. 2 l. 1 tit. 7 part. 6.—exhæredatus an pro extraneo habeatur, ibi n. 5.—si exhæredetur in codicillis, an et quando exhæredatio teneat, n. 1 l. 2 tit. 7 part. 6.—quando propter ingratitudinem contra patrem commissam ab eo exhæredari potest, et amitti privilegia filii, n. 3 l. 1 tit. 13 part. 5.—si exhæredatur à patre, an teneat exhæredatio, si testamentum, in quo facta fuit, rumpatur, et quid hodie, ibi n. 2 et 3.—qualiter exhæredari debet, et quibus signis, ut exhæredatio valeat, et certa sit, gloss. l. 3 per text. ibi tit. 7 p. 6.—à patre ex pluribus causis exhæredari potest, quas enumerant gloss. l. 4, 5 et 6 per illas leges ibi, tit. 7 p. 6.—an possit exhæredari ex aliis causis æquè gravioribus expressis, n. 2 et 3 l. 8 ibi.—si postquam ex justa causa fuit exhæredatus, se cum eo reconciliavit, an exhæredatio valeat, ibid.—Et quid si contra patrem manus tantum levasset eum minando, si non fecerit, n. 5 dict. l. 4 t. 7 part. 6.—Filius propter ingratitudinem, an excludatur à successione intestati, et quid in fratre, n. 1 l. 8 tit. 7 part. 6.—si à patre ex pluribus causis exhæredetur, an sufficiat unam tantum probare, n. 2 dict. l. 8 per text. ibi.—quando dicatur exhæredatus ante gradum, vel post, vel in gradu; et quid si fiat post omnes gradus, vel ante, cujus effectus sit, et an tunc admittatur probatio in contrarium, n. 2 et 4 l. 9 tit. 7 part. 6.—an à patre exhæredari debeat ab omnibus hæredibus, vel valeat si ab uno tantum fiat, n. 4 supradict.—præteritus quis dicatur, et quid si pater in vita sua dedit alicui filio legitimam suam, an si de eo mentionem non faciat in testamento, tanquam præteritus testamentum rumpat, n. 2 et 3 l. 10 tit. 7 part. 6.—Et an rumpatur testamentum præteritione filii etiam emancipati, ibidem in num. 5.—Filius præteritus si taceat per annum, an excludatur à jure dicendi nullum testamentum, in quo fuit præteritus, ibid.—an possit approbare testamentum patris in præjudicium fratrum, quibus est per hoc aperta via, ibi in fin.—si sit exhæredatus sine expressione causæ, an tunc testamentum sit ipso jure nullum, vel per querelam rescindatur, ibi n. 5 et 8 l. 1 tit. 7 part. 6.—si propter ingratitudinem exhæredetur, tunc causa debet à patre, vel ab hærede probari, et quando, et quare, ibi n. 6, 7 et 8.—si à patre sit præteritus inserta causa quare illum præterit, an illa probata valeat testamentum, vel non, dict. n. 7.—qui causam ingratitudinis commisit, an excludatur à successione patris, quando pater nullum fecit testamentum, et succedentes ab intestato probant causam ingratitudinis fuisse ab eo contra patrem commissam, n. 8 l. 10 tit. 7 part. 6.—an et quando, et ex quibus causis possit patrem suum exhæredare, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—an dicatur præteritus, vel institutus, quando sibi per patrem fuit datus substitutus vulgaris, n. 2 l. 5. tit. 8 part. 6.—præteritus relictus executor testamenti, si illud acceptavit, an illud postea querelare possit, n. 4 dict. l. 5.—si à patre sit exhæredatus, et pater ei substitutum dederit, an à tali substituto aliquid legari possit, n. 8 l. 3 per text. ibi, tit. 9 part. 6.

FILIUS MAJOR, PRIMOGENITUS, VEL SECUNDOGENITUS.—